

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5447; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5613).

Sagen sattes til Forhandling.

Samuelson: Det foreliggende Lovforslag, som nøje svarer til den midlertidige Lov af 30. Maj 1927 om samme Æmne, kan jeg anbefale til velvillig Behandling og hurtigt Gennemførelse. Lovforslaget giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til i Sommeren 1928 at meddele danske Fiskerskibe Ret til at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium ved Grønland indenfor en bestemt i Lovforslaget fastsat Linie. I Fjor har flere færøske Fiskerskibe drevet Fiskeri ved Grønland, og saa vidt jeg ved fik alle god Fangst, skønt Vejrforholdene var meget uheldige. Desuden klagede man over, at Fisken var meget mere smaattfaldende end de foregaaende Aar. Den Havn, man i Fjor fik anvist, betegnes af Fiskerne som særdeles god og bekvemt beliggende, men Indsejlingen til Havnen er noget vanskelig for dem, der er ukendt med Farvandet. Fiskeriet inde paa Søterritoriet var i Fjor ikke lønnende paa Grund af, at det mest var Smaafisk, der fangedes; Fiskemængden angives derimod at have været tilfredsstillende. Men Fiskerne ved, at Fiskeriet paa Søterritoriet godt kan være lønnende det ene Aar, selv om det ikke er det hvert Aar. Det er af den største Værdi for Fiskerne at kunne fiske paa det Havareal, som ligger mellem Fiskebankerne og den Havn, man benytter. Da det færøske Fiskeri foregaar med Haandliner og Langliner, altsaa med Kroege, og ikke med Garn eller Trawl, kan Fiskeriet selvfølgelig ikke skade Grønlandernes Fiskeri. Jeg maa beklage, at de grønlandske Landsraad ikke ser paa de færøske Fiskere som Venner, der ikke vil dem noget ondt. Færingerne vil saa langt fra berøve Grønlanderne deres Fiskepladser; der synes deroppe at være Plads til os alle

sammen, blot vi indretter os praktisk. Jeg vil ønske, at den Tid ikke maa være saa fjern, da danske Statsborgere — og her tænker jeg særlig paa Færingere — sammen med Grønlanderne fra de samme Fartøjer kan drive Fiskeri paa Grønland. Det vil ikke være til Skade for Grønlanderne; og deres Syn paa en Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, vilde derved sikkert ændres. Allerede nu er færøske Redere og Fiskere meget villige til at engagere enkelte grønlandske Fiskere om Bord i deres Kuttere; og jeg tror, at det er Vejen, man bør gaa. Hvis et halvt Hundrede Grønlandere hvert Aar deltog i Fiskeriet med danske eller færøske Skibe ved Grønland, skulde deres Syn paa dette Fiskeri meget snart ændres, sikkert ogsaa til Gavn for Grønlanderne, som derigennem ikke alene fik Lov til at deltage i Fangsten, men ogsaa i den fangede Fisks Behandling lige fra Begyndelsen. Jeg tror, at hvis man begyndte et Fiskeri af denne Beskaffenhed, vilde ogsaa de grønlandske Landsraads Syn efterhaanden ændre sig til Gavn for Forholdet mellem Parterne.

Jeg vil ikke nægte mig den Fornøjelse at udtale, at jeg har været overmaade glad og en lille Smule stolt over, at Færingere paa færøske Skibe under dansk Flag har drevet Fiskeri oppe paa de grønlandske Banker i Stedet for at lade Nordmænd og Englændere alene ligge der oppe og drive dette Fiskeri. Jeg vilde anse det for meget uheldigt, om kun Udlændinge kunde faa Gavn af dette Fiskeri. Jeg beklager kun, at Forholdene har været saadan indtil nu, at vore Fiskere ikke har haft saa gode og hensigtsmæssige Fartøjer, som de fremmede har haft; men jeg vil haabe, at dette Forhold maa ændres i den nærmeste Fremtid. Jeg har set af Referatet fra det grønlandske Landsraad, at man der føler sig fortørnet over Udtalelser, der er fremsat om Landsraadet af en Færing; og jeg maa sige, at hvis en Færing har udtalt sig paa den Maade som refereret, saa forstaar jeg godt, at man føler sig stødt. Men det kunde maaske alligevel have trøstet Medlemmerne af det grønlandske Landsraad, at det kun er en enkelt Mands Udtalelse. Dernæst er Forholdet jo det, at denne Enkeltmands-udtalelse i allerhøjeste Grad fornærmer Færingerne, forud for Grønlanderne i hvert Fald. Jeg kan ikke forstaa Udtalelsen anderledes, end at det i alt Fald i første Række er en Fornærmelse mod Færingerne. Men da det drejer sig om en Enkeltmands-udtalelse, maa jeg sige, at jeg ikke kan faa mig selv til at lægge saa stor Vægt paa den. Hvis det var mig, der bestemte, hvilke